

Lars Persson

efter Delsbostintan Ida Gawell-Blumenthal (Delsbo, Hälsingland)

1. Lars Pers - son ha - ver fri - at till mig, a - allt ut - i des - sa da - gar,
2. Int' bryr jag mig om so el - ler get, in - te hel - ler om hans äng - ar

men stor - li - gen be - dra - ger han sig, om han tror han mig be - ha - gar.
int' bryr jag mig om stu - ga och vret, in - te hel - ler om hans pe - ngar.

Han ha - - de ko, han ha - - de get, han ha - - de stu - ga, han ha - - de vret.
Jän - ter i rad vill ho - nom ha, öck - en han vill så kan han få ta,

han ha - - de so, trin - der och fet, han ha - - de båt och nät.
int' bryr det mig öck - en det blir, hur han sig snor och vrir

tror han han får mig, lu - rar han sig, men han har så fag - ra ö - - gon.
lik - väl går jag och tän - ker up - på, att han har så fag - ra ö - - gon.

1. Lars Persson haver friat till mig,
allt uti dessa dagar
men storligen bedrager han sig,
om han tror han mig behagar
han hade ko, han hade get,
han hade stuga, han hade vret
han hade so, trinder och fet,
han hade båt och nät
tror han han får mig, lurar han sig,
men han har så fagra ögon

2. Int' bryr jag mig om so eller get,
och inte heller om hans ängar
int' bryr jag mig om stuga och vret,
och inte heller om hans pengar
jänter i rad vill honom ha,
öcken han vill så kan han få ta
int' bryr det mig öcken det blir,
hur han sig snor och vrir
likväl går jag och tänker uppå
att han har så fagra ögon